Lumi és a néma rét

A tél közepén egy madár egész délután ugyanazt kiabálja a behavazott rét fölött, és Lumi nem érti, miért.

A tél közepén olyan csend borult az Empátia Rétjére, amilyen csak a hó alatt lehet. A fűszálak hegye kilátszott a fehérből, a patak fölött pedig vékony jég feszült.

Lumi már délután hallott valamit. Egy madár szólt a rét fölött, újra meg újra, mindig ugyanazt. Nem hagyta abba.

Lumi a nyakába kanyarította a sálját, és kiment. A hó a bokájáig ért, és minden lépésnél halkan roppant egyet.

A patakhoz közel, egy behavazott bokor tövében ott üldögélt egy nyuszi. Meg sem moccant. A füle hátracsapva, a szeme meg a semmibe nézett.

Lumi azt hitte, éhes. Hazaszaladt, hozott egy szem fonnyadt almát, és letette elé a hóra. A nyuszi ránézett, de hozzá sem ért.

Akkor Lumi azt hitte, fázik. Hozott egy marék száraz mohát a fészer mögül, és köréje rakosgatta. A nyuszi ettől sem mozdult.

Harmadszorra Lumi nem hozott semmit. Leült a hóba a nyuszi mellé, és hallgatott.

A madár még mindig szólt odafent. A jég halkan pattant egyet a patakon. Sokáig üldögéltek így.

„Te most mitől félsz?”, kérdezte végül Lumi.

„Betemette a hó a bejáratomat”, felelte a nyuszi. „Egész délelőtt kerestem. A réten mindenhol egyforma a fehér.”

Lumi felállt, és körbenézett a réten.

Ősszel a túlsó szélén állt egy kökénybokor, tele kék bogyóval, és a töve mellett sötétlett egy kerek lyuk. Most csak a bokor legfelső ága kandikált ki a hóból, feketén.

Elindult felé. Letérdelt az ág alatt, és a két tenyerével kaparni kezdte a havat.

Előbb csak fehér volt, aztán barna avar, aztán egy sötét, kerek nyílás.

A nyuszi odaugrált, és belenézett. Aztán visszanézett Lumira, és aznap először megrezdült a füle.

„Köszönöm”, mondta. „Reggel óta csak kapartam, hol itt, hol ott.”

Odafent elhallgatott a madár.

„Én láttam, merre van”, szólt le. „Reggel óta azt kiabálom. Csak nem tudtam megmondani, hogy hol.”

Lumi felnézett rá, és intett neki.

Estére a hó megint betemetett mindent a réten, csak a kökénybokor tövét nem.

vége

Beszélgessetek róla

A mese végén megkérdezheted a gyermekedtől:

1. Mit gondolsz, miért nem evett a nyuszi az almából?
2. Mit szoktál csinálni, ha valaki szomorú, de nem mondja meg, miért?
3. Volt már olyan, hogy valamit nagyon szerettél volna elmondani, de nem tudtad, hogyan?